

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 350/06-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. novembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť M. v T., zastúpenej advokátkou JUDr. E. Ľ., B., vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a sťažnosť Ing. I. Š., T., zastúpeného advokátkou JUDr. E. Ľ., B., vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného v čl. 30 ods. 4 v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, v oboch prípadoch postupom a uznesením Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5 S 3/2006-44 z 18. októbra 2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. v T. a Ing. I. Š. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. novembra 2006 doručená sťažnosť M. v T. (ďalej aj „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), a sťažnosť Ing. I. Š., T. (ďalej aj „sťažovateľ“; spolu ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietal porušenie základného práva zaručeného v čl. 30 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy, v oboch prípadoch postupom a uznesením Okresného súdu Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“) č. k. 5 S 3/2006-44 z 18. októbra 2006 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“).

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že:

«1. M. v T. rozhodnutím z 15. 10. 2006, číslo: 24/2006-MVK nezaregistrovala kandidáta P. S., ako kandidáta na voľbu primátora mesta T. s odôvodnením, že ním predložená petícia neobsahovala požadovaných 200 podpisov voličov, ale iba 167.

2. Okresný súd v Dolnom Kubíne uznesením z 18. 10. 2006, č. k. 5 S 3/2006-44, určil, že kandidát Bc. P. S. je zaregistrovaný ako nezávislý kandidát na funkciu primátora mesta T., pre voľby do orgánov samosprávy obcí, ktoré sa budú konať 2. 12. 2006.)

Sťažovatelia sa domnievajú - mestská volebná komisia ako účastník súdneho konania a Ing. I. Š. ako dotknutý kandidát komunálnych volieb - že citovaným uznesením okresného súdu boli porušené ich základné práva, zakotvené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“)(...), ako aj čl. 30 ods. 4 v spojení s čl. 12 ods. 1, 2 ústavy.

Porušenie citovaných základných práv vidia sťažovatelia hlavne v nasledujúcich skutočnostiach:

1. Súčasťou obsahu práva podľa čl. 30 ods. 4 ústavy je, aby orgány majúce povinnosť spolupôsobiť pri uchádzaní sa o funkciu a pri ustanovovaní do funkcie si tieto povinnosti plnili, a tak zaručili možnosť prístupu k voleným a iným verejným funkciám. Ak tieto orgány porušia svoje povinnosti, a tak sťažia, uľahčia alebo znemožnia uchádzanie sa o funkciu niektorého uchádzača, tak tým porušia jeho právo podľa čl. 30 ods. 4 ústavy (III. ÚS 75/01).

2. Okresný súd pri závere, že u kandidáta P. S. zákonná požiadavka na voľbu do funkcie primátora mesta bola splnená, porušil celý rad procesných ustanovení takou intenzitou, že vybočil z medzí čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru, takže je daná aj právomoc ústavného súdu.

a) Volebný proces vrátane prípravy volieb predstavuje mimoriadne zložitý súbor

vzájomne previazaných fáz a úkonov. Preto je namieste, že zákonodarca využil pri koncipovaní úpravy volebného procesu také inštitúty, ktoré majú vylúčiť pochybnosť; medzi ne patrí aj vlastnoručný podpis občana podpisujúceho petíciu a uvedenie presnej trvalej adresy tohto občana, ktoré okresný súd absolútne nebral do úvahy, keď:

- v rozpore s dôkaznou povinnosťou a dôkazným tvrdením neakceptoval závery volebnej komisie, ktorá z petície vylúčila isté fyzické osoby, ktoré ju zjavne vlastnoručne nepodpisali; a že postup komisie bol správny, potvrdzujú jednak odborné závery znaleckého posudku z odboru písomoznalectva M. N. - ktorý ako prílohu pripájame - a čestné vyhlásenia ďalších osôb, z ktorých jednoznačne vyplýva, že pisateľmi podpisov bližšie identifikovaných v uvedených listinách, tieto osoby vôbec nepodpisali;

- mesto T. sa člení na ulice (nielen jeho časť), ale nevylúčil osoby, u ktorých chýbala presná adresa, čo v danom prípade znamená nepresnosť a nezrozumiteľnosť zoznamov osôb, ktorí petíciu podpísali (napr. občan F. F., bytom T., z ktorého je č. 8 orientačné číslo, pri jeho uvedení ako čísla súpisného na tej istej adrese T., sa už vzťahuje na inú osobu – J. S. atď.

b) Formalistický a protiprávny výklad, ktorý v danej veci zaujal okresný súd - mal trvať sám na tom, aby navrhovateľ preukazoval a aj preukázal opak, než ho konštatovala volebná komisia - svojvoľným výkladom procesných a hmotnoprávných predpisov jednoduchého práva, zasiahol do slobodnej súťaže jednotlivých kandidátov, keď

- bezdôvodne nevylúčil z predloženej petície tých voličov, ktorých vylúčila volebná komisia po dôkladnom prešetrení (zo znaleckého posudku vyplýva záver, že vylúčiť mal minimálne 16 voličov, resp. ešte ďalších štyroch, ktorí petíciu nepodpisali), čo potvrdzujú aj pripojené čestné vyhlásenia,

- čím zaregistrovanému kandidátovi uľahčil situáciu v prvej fáze volieb na úkor ostatných kandidátov, ktorí sa museli a aj sa podriadili inak prísny formálnym podmienkam, zákonom stanoveným pre jednotlivých uchádzačov, vrátane sťažovateľa Ing. I. Š.

Najskôr žiadame posúdiť naliehavosť veci, pretože v konaní predchádzajúcom podaniu tejto sťažnosti bola posudzovaná existencia registrácie kandidáta P. S. pre voľby do orgánov samosprávy, ktoré sa budú konať dňa 2. 12. 2006, takže meritórne rozhodnutie ohľadne tejto povinnosti by mohlo ovplyvniť jednak prípravu volieb, ale aj samotné voľby.

Domnievame sa preto, že sú splnené podmienky pre prednostné prerokovanie tejto sťažnosti.»

Na základe uvedených skutočností sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo M. v T. na spravodlivé prejednanie veci podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru postupom Okresného súdu v Dolnom Kubíne v konaní pod sp. zn. 5 S 3/2006 porušené bolo.

2. Základné právo Ing. I. Š. na prístup k voleným a iným verejným funkciám podľa čl. 30 ods. 4 v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy, postupom Okresného súdu v Dolnom Kubíne v konaní pod sp. zn. 5 S 3/2006 porušené bolo.

3. Uznesenie Okresného súdu v Dolnom Kubíne z 18. 10. 2006, č. k. 5 S 3/2006-44 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

4. Okresný súd v Dolnom Kubíne je povinný zaplatiť náhradu trov konania sťažovateľom v sume 6.500 Sk, ktorú sumu vyplatí do rúk ich právnej zástupkyňi JUDr. E. L. do 1 mesiaca.“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom pre odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (*mutatis mutandis* I. ÚS 12/01, I. ÚS 124/03).

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľov, že s rozhodnutím okresného súdu č. k. 5 S 3/2006-44 z 18. októbra 2006 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky – M. v T. na spravodlivý proces zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru (1.), ako aj k porušeniu základného práva sťažovateľa - Ing. I. Š. na rovnaký prístup k voleným funkciám zaručeného v čl. 30 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy (2.).

1. Pokiaľ ide o tvrdené porušenie základného práva sťažovateľky na spravodlivý proces zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd predovšetkým pripomína, že podľa svojej ustálenej judikatúry nemá zásadne oprávnenie preskúmavať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil (II. ÚS 21/96). Vo všeobecnosti úlohou súdnej ochrany ústavnosti poskytovanej ústavným súdom napokon nie je ani chrániť občana pred skutkovými omylmi všeobecných súdov, ale chrániť ho pred takými zásahmi do jeho práv, ktoré sú z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné (I. ÚS 17/01). Z rozdelenia súdnej moci v ústave medzi ústavný súd a všeobecné súdy totiž vyplýva, že ústavný súd nie je opravnou inštanciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov (napr. I. ÚS 19/02). Ústavný súd vo svojej judikatúre tiež zdôrazňuje, že pri uplatňovaní svojej právomoci nezávislého súdneho orgánu ústavnosti (čl. 124 ústavy) nemôže zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov, a že jeho úloha sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo

kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách (napr. I. ÚS 13/01).

Otázka posúdenia prípustnosti registrácie na kandidáta na funkciu primátora je otázkou zákonnosti a jej riešenie samo osebe nemôže viesť k záveru o porušení označených práv sťažovateľky (mutatis mutandis IV. ÚS 35/02). Z obsahu sťažnosti vyplýva, že jej podstatou je nesúhlas sťažovateľky so skutkovým a právnym názorom okresného súdu vysloveným v napadnutom uznesení č. k. 5 S 3/2006-44 z 18. októbra 2006, ktorým okresný súd rozhodol, že kandidát Bc. P. S. je zaregistrovaný ako nezávislý kandidát na funkciu primátora mesta T. pre voľby do orgánov samosprávy obcí.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu okrem iného vyplýva, že:

«Návrhom podaným na tunajší súd dňa 16. 10. 2006 navrhovateľ žiadal, aby súd vydal rozhodnutie o jeho zaregistrovaní ako kandidáta na primátora mesta T. vo voľbách konaných dňa 2. decembra 2006 do kandidátnej listiny. Dňa 16. 10. 2006 mu bolo doručené rozhodnutie odporcu č. 24/2006 z 15. 10. 2006 o jeho nezaregistrovaní ako kandidáta pre uvedené voľby, kde ako dôvod nezaregistrovania uviedol, že petícia voličov Mesta T. nie je v súlade s ustanovením § 21 ods. 2 zák. č. 346/1990 Zb. v spojitosti so zákonom č. 85/1990 Zb. o petičnom práve a zákonom č. 253/1998 Z. z. na základe čoho z petície vylúčil celkovo 65 podpisov a z tohto dôvodu petícia neobsahuje potrebných 200 podpisov voličov.

Súd z dokladov predložených odporcom zistil, že odporca na svojom zasadnutí konanom dňa 13. 10. 2006 o. i. nezaregistroval kandidátnu listinu navrhovateľa ako nezávislého kandidáta na primátora mesta z dôvodu neúplnej petície... Na svojom ďalšom zasadnutí dňa 15. 10. 2006 odporca väčšinou hlasov svojich členov „rozhodol o neregistácii číslo 24/2006- MVK Bc. P. S.“ ako nezávislého kandidáta na primátora mesta (...). Uvedené rozhodnutie s odôvodnením bolo navrhovateľovi doručené osobne dňa 16. 10. 2006. Navrhovateľ následne - ešte v ten istý deň podal na tunajší súd predmetný návrh...

V danom prípade „jediným“ dôvodom nezaregistrovania navrhovateľa ako nezávislého kandidáta na primátora mesta T. mala byť podľa rozhodnutia odporcu „neúplná petícia“, nakoľko odporca z celkového počtu podpísaných voličov 232 na petícii

neuznal (vylúčil) 65 podpísaných voličov a to v 19-ich prípadoch pre nezodpovedajúce podpisy, ktorých hodnovernosť podľa odporcu bola vylúčená a v 46 prípadoch pre nedostatky v neúplných adresách. Odporcom akceptovaných bolo teda 167 podpisov, čo nespĺňalo minimálny počet podpisov voličov podporujúcich kandidatúru navrhovateľa ako nezávislého kandidáta pre voľby primátora mesta, ktorý stanovuje v počte 200 podpisov (pre obce s počtom obyvateľov od 2001 do 20000 kam spadá aj mesto T.) príloha zákona SNR č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v teraz účinnom znení (ďalej len „zákon“).

S ohľadom na dôvody neregistrácie navrhovateľa, ktoré podľa rozhodnutia odporcu mali spočívať výlučne v nedostatkoch petície [dôvod uvedený v § 22 ods. 1 písm. c) zákona] - konkrétne v nedostatočnom počte osôb, ktoré ju podpísali po tom ako odporca vylúčil 65 podpisov voličov, sa súd zaoberal opodstatnenosťou postupu odporcu. Za tým účelom sa oboznámil aj s abecedným zoznamom voličov v meste T. podľa jednotlivých častí s dátumom 13. 10. 2006, ktorý mal k dispozícii odporca.

Jednoznačnú oprávnenosť vylúčenia podpisov súd zistil ohľadne M. Š., V. Š. (u nich chýba uvedenie čísla domu či už súpisného alebo orientačného, ohľadne K. H. (osoba s adresou uvedenou v petícii - ulicou a číslom domu nie je zapísaná v zozname voličov), C. L. (nie je uvedený celý názov ulice a ani akékoľvek číslo domu), M. M. (takáto osoba na adrese uvedenej v petícii –T., s číslom domu 119 nemá trvalý pobyt), M. P. (pri ňom nezodpovedá v petícii uvedené súpisné a evidenčné číslo, súpisnému a evidenčnému číslu podľa zoznamu voličov), D. „H.“ (v zozname voličov sa s takým menom a adresou – T., nachádza osoba s priezviskom H., u ktorej však nesedí ani v petícii uvedené číslo domu), V. B. a J. B. (u ktorých nezodpovedá v petícii uvedené číslo domu), J. K. (osoba s takýmto menom a priezviskom, ktorá by mala mať trvalý pobyt v m. č. K., nie je zapísaná v zozname voličov). V uvedených desiatich prípadoch totiž nie je vôbec zistiteľné, či osoba, ktorá podpísala petíciu je voličom, oprávňujúcim podporiť kandidatúru navrhovateľa a preto ak na podpisy u týchto osôb odporca pri posudzovaní úplnosti petície neprihliadal a tieto neakceptoval, postupoval správne.

Ak mal mať odporca o pravosti niektorých podpisov pochybnosti, mal za tým účelom vykonať potrebné dokazovanie (napr. najjednoduchšie by to bolo vykonaním dopytu na dotknutú osobu s prípadným vyžiadanim si jej aktuálneho podpisu a pod.). V prípade,

že nebola preukázaná na základe prípadných pochybností odporcu ohľadne pravosti niektorých podpisov na petícii, že skutočne išlo o nepravé podpisy tam uvedených osôb, odporca nemal dôvod takéto podpisy nezohľadňovať.

Súd teda nemal preukázanú opodstatnenosť neuznania podpisov na petícii v uvedených 19 prípadoch zo strany odporcu, ktoré naviac odporca vo svojom rozhodnutí ani dostatočne nezdôvodnil, prečo bolo jeho rozhodnutie v dotknutej časti (jeho záver o nepravosti podpisov) nepreskúmateľné.

Súd od členky M., K. Š. zistil, že Mesto T. sa člení na ulice, okrem, jeho miestnej časti M. ktorá a to jej časť tvoriaca sídlisko sa nečlení na ulice a zvyšná - čo do počtu obyvateľov menšia časť M. sa člení na ulice. Ide svojím spôsobom o neobvyklý stav, pričom zákon predpokladá, že dotyčná obec sa ako celok člení alebo nečlení na ulice.

V prevažnej väčšine zvyšných prípadov u osôb, ktoré podpísali petíciu a bývali v miestnej časti T. a to na sídlisku, ktoré sa nečlení na ulice, bol dôvodom vylúčenia (neakceptovania) podpisov na petícii to, že nebolo uvedené súpisné číslo, hoci bola pri jednotlivých podpisoch s menami a priezviskami, uvedená v kolónke trvalý pobyt miestna časť „M.“ a tiež boli uvedené evidenčné čísla bytových domov a naviac boli uvedené aj číslo bytov dotyčných osôb v bytovom dome. Išlo menovite o F. F., J. M. (uvedeného na strane 3 petície, 17-teho v poradí), J. F., E. H., J. H. st., J. H. ml., M. H., S. H., J. L., L. L., M. D., L. P., E. B., D. F., D. K., J. K., J. D., E. S., P. S., J. L., E. L. (20 podpisov s ohľadom na už odporcom neuznaný jeden podpis pri J. H. st. a J. H. ml. u ktorých odporca v rozhodnutí uviedol, že ich oboch podpísala jedna osoba prečo možno uznať len jeden podpis). Pritom v miestnej časti M. - sídlisko sú na jednotlivých bytových domoch zvýraznené práve orientačné čísla jednotlivých bytových domov. Plne zodpovedá ust. - § 21 ods. 2 posledná veta zákona (požadujúceho, aby sa pri každom podpise uviedlo pokiaľ ide o trvalý pobyt, ktorým sa rozumie názov obce, názov ulice, ak sa obec člení na ulice, a číslo domu) to, keď v prípade týchto osôb bývajúcich v miestnej časti T., tej jej časti, ktorá sa nečlení na ulice boli u vyššie uvedených osôb uvádzané orientačné čísla (len orientačné čísla) bytových domov, naviac zvýraznené uvedením aj čísiel bytov, v ktorých uvedené osoby bývajú.

Vychádzajúc z už uvedeného, po zohľadnení toho, že v celkovo 39 prípadoch odporcu nič neopravňovalo na neakceptáciu podpisov na petícii (aspoň takýto zákonný dôvod

z preskúmaného rozhodnutia odporcu nevyplýva), je zřejmé, že petícia navrhovateľa obsahuje minimálne 206 platných podpisov (167 odporcom nespochybných podpisov + 19 + 20), teda zákonom predpokladaný potrebný počet.

Pretože celkový počet akceptovateľných podpisov na petícii podporujúcej kandidatúru navrhovateľa na primátora T. vo voľbách do orgánov samosprávy obcí, ktoré sa budú konať 2. decembra 2006 presahuje zákonom stanovený minimálny počet podpisov (a to aj v prípade neakceptovania tých podpisov oprávnených voličov, kde nebola uvedená ulica v prípade že daná mestská časť má ulice), keď dôvodom neregistrácie navrhovateľa napadnutým rozhodnutím bol výlučne odporcom uvádzaný „nedostatočný“ počet podpisov, musel súd rozhodnúť tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.»

Z citovaného uznesenia vyplýva, že okresný súd svoje rozhodnutie zaregistrovať kandidáta Bc. P. S., na funkciu primátora mesta T. pre voľby do orgánov samosprávy obcí, ako aj svoj postup, ktorý rozhodnutiu predchádzal zdôvodnil dostatočnými skutkovými i právnymi argumentmi, ktoré netrpia vnútornými rozpormi. Ústavný súd súčasne konštatuje, že v rozhodnutí okresného súdu nezistil žiadnu takú skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné usudzovať, že závery okresného súdu vyslovené v napadnutom uznesení sú zjavne neodôvodnené, svojvoľné, protichodné. Závery okresného súdu v danej veci nemožno považovať za arbitrárne alebo zjavne neodôvodnené, či inak ich účinky za nezlučiteľné s príslušnou ústavnou úpravou ľudských práv a základných slobôd, a preto bolo potrebné sťažnosť v tejto časti ako zjavne neopodstatnenú odmietnuť.

2. Sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva zaručeného v čl. 30 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy. Ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na skutočnosti uvedené v 1. bode II. časti tohto rozhodnutia, teda vzhľadom na to, že napadnuté uznesenie okresného súdu ústavný súd považuje za ústavne konformné, zo skutočností, ktoré sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, nevyplýva žiadna možnosť porušenia uvedeného základného práva, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, preto ústavný súd aj v tejto časti odmietol sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd sa pri rozhodovaní o sťažnosti sťažovateľa, súc viazaný petitom návrhu v zmysle § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde, zaoberal jeho sťažnosťou len v rozsahu, v akom predmet konania vymedzila jeho právna zástupkyňa pri špecifikácii petitu sťažnosti (namietaný čl. 30 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy), t. j. ústavný súd sa vo vzťahu k sťažovateľovi už nezaoberal skúmaním porušenia čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, pričom vychádzal aj z toho (a zrejme to nemohla opomenúť ani právna zástupkyňa sťažovateľa), že sťažovateľ ani nebol účastníkom napadnutého konania.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.